

РЕШЕНИЕ

№ 37131

гр. София, 11.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Анастасия Хитова
Ася Тодорова

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **7953** по описа за **2025** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). С Решение № 2212/ 17.06.2025 г., постановено по административнонаказателно дело № 20241110209876/2024 г. по описа на Софийския районен съд, СРС -НО, 114 - ти състав е отменил Електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН], издаден от Агенция Пътна инфраструктура (АПИ), с който на ЕТ „Н.-Н. К.-С. К.“, на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 вр. чл.179, ал. 3б от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание – „имуществена санкция“ в размер на 2500 лева за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН, решението е оспорено от административнонаказващия орган (АНО), чрез процесуалния му представител - юрк. С. Г., с искане да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което да се потвърди ЕФ.

Наведеното касационно основание е за нарушение на закона - чл.348, ал.1, т.1 от НПК, вр. чл.63в от ЗАНН. Касаторът твърди, че обратно на приетото от СРС издаденият ЕФ съответства на

закона, тъй като нормата на чл.189ж от ЗДвП следвало да се тълкува систематично, като се отчитат и другите текстове на ЗДвП, в които се съдържа регламентация на начина, по който следва да бъдат установявани нарушенията. С подробно изложените в касационната жалба съображения се аргументира извод, че не е налице законова пречка санкцията за процесното нарушение да бъде наложена с електронен фиш. Заявено е искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание пред АССГ, жалбоподателят не се представлява.

Ответникът по касационната жалба ЕТ „Н.-Н. К.-С. К.“, чрез процесуалния си представител адв. Х. изразява становище за неоснователност на касационната жалба и моли за отхвърлянето ѝ. Подробни аргументи излага в представения отговор от 11.08.2025 г. Заявява и искане за присъждане на разноски.

Участващият по делото прокурор от С. градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XII касационен състав като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалба е неоснователна.

За да постанови своето решение, СРС е установил от фактическа страна, че на 18.06.2021 г. в 13:34 часа, ППС – влекач марка „Скания“, модел „Р 420 ЛА 4Х2МНА“ с рег. [рег.номер на МПС], с технически допустима максимална маса 20100 кг, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 5, в състав с ремарке общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 44000, се движело по път А-6 (Автомагистрала „Европа“), в [община], км 50+427 с посока намаляващ километър, който път бил включен в обхвата на платената пътна мрежа. Товарният автомобил бил ползван по силата на договор за лизинг от ЕТ „Н.-Н. К.-С. К.“, ЕИК:[ЕИК]. На посочените дата и час стационарна контролна точка 10182, разположена на път А-6, км. 50+427, заснела посоченото превозно средство, като било отчетено, че за него не е заплатена пътна такса по чл. 10, ал.1 т. 2 от Закона за пътищата - за превозното средство нямало закупена валидна маршрутна карта или тол декларация за преминаването. За установеното бил генериран доказателствен запис № C5E612E961DA699AE053021F160ABADB, както и снимка на

тежкотоварното МПС с отбелязване на стационарната контролна точка, датата и часа на записа и посоката на движение на специализирания автомобил. Контролното устройство № 10182 представлява автоматично устройство за записване на пътния трафик, разположено на метална рамка, неподвижно монтирана над път А-6 км. 50+427.

Въз основа на констатираното и заснето нарушение от АПИ е бил издаден ЕФ № [ЕГН] за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗДвП, с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП на ползвателя на превозното средство ЕТ „Н.-Н. К.-С. К.“ е наложена имуществена санкция в размер на 2 500.00 лева за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

За да отмени оспорения ЕФ, въззивната инстанция съд е обусловила изводи за допуснати съществени процесуални нарушения при издаването му. В тази връзка е посочила, че налице неяснота относно размера на дължимата и неплатена пътна такса и как е бил определен този размер, както и относно местонахождението на конкретния пътен участък – магистрала А6, км. 50+427 и дали той в действителност е бил включен в обхвата на платената пътна мрежа. Позовала се е и на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП, в който не е предвидена възможност да се издава ЕФ за нарушения от категорията на посоченото- по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, а единствено за такива по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, които са различни като предмет и субект на деянието.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

Към датата на твърдяното нарушение в разпоредбата на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП е предвидена възможност за издаване на ЕФ само и единствено за нарушения на чл.179, ал.3 от ЗДвП, но не и за нарушения по чл.179, ал.3б от ЗДвП, поради което издаденият ЕФ е подлежал на отмяна само на това основание. Безспорно е, че редакцията на разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП е изменена, като вече се предвижда, че „при нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение“. Изменението е влязло в сила от 13.02.2024 г. (ДВ бр. 13 от 2024 г.), което означава, че за нарушения като процесното, не съществува възможност за издаването на ЕФ. Следвало е нарушението да бъде санкционирано по общия ред чрез съставяне на АУАН и издаване на НП. Съгласно разпоредбата на чл.189е, ал.1 и ал.2 от ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл.179, ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната

компетентност (ал. 1), като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал. 2).

Възможност за съставяне на ЕФ е недопустимо да се извлича и от разпоредбата на чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП, където е уредено изграждането и поддържането от АПИ на информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в. Същото важи и за разпоредбата на чл. 187а, ал. 4 от ЗДвП, съгласно която вписаният собственик, съответно ползвател, се освобождава от административнонаказателна отговорност по ал.1 и 2 във връзка с административни нарушения по чл.179, ал. 3 – 3б, ако в срок от 7 дни от връчването на акта за установяване на административно нарушение или ЕФ представи декларация, в която посочи данни за лицето, което е извършило нарушението и копие от свидетелството му за управление на МПС. Нормата на чл.187а, ал.4 от ЗДвП не предвижда изрично издаването на ЕФ за нарушение по чл.179, ал.3б от ЗДП. Тя разглежда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност за нарушения по чл.179, ал.3 – 3б, за които са издадени ЕФ или са съставени АУАН, без да се конкретизира ЕФ и АУАН за кое от нарушенията се отнасят.

Липсата на изрична законова разпоредба, предвиждаща възможност за съставяне на ЕФ за нарушение по чл.179, ал.3б от ЗДвП изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни нарушения. Като е издал процесния ЕФ, АНО е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, което е самостоятелно основание за отмяна.

Допълнително следва да се посочи следното:

АССГ съобразява и задължителните за националните юрисдикции тълкувателни разяснения по правилното приложение на правото на ЕС, дадени с решението по дело С-61/23 на СЕС, че член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително

заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер.

В тази връзка АССГ споделя мнението, че решението по дело С-61/23 на СЕС не обуславя автоматично отмяна на ЕФ, а е дължима преценка за характера и тежестта на конкретното нарушение през призмата на фиксираната санкция в размер на 2500 лева. За да е възможна същата, нарушението следва да е описано в необходимата конкретика- да е посочен дължимият, но незаплатен размер на пътната такса или поне тол сегмента, за който тя се дължи, неговата начална и крайна точка или дължина, другите характеристики на пътя, заложен като критерии за определяне на дължимата пътна такса в чл.10, ал.1, т.2 ЗП, както и всички други смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства. В случая тези обстоятелства липсват в ЕФ и приобщените от СРС на основание чл. 283 НПК писмени доказателства, съдържащи се в административнонаказателната преписка.

При липса на обстоятелства, които позволяват да се направи извод, че санкцията в размер на 2500 лева е пропорционална на характера и тежестта на нарушението, ЕФ подлежи на отмяна и на това основание.

С оглед на изложеното, оспореното решение се оставя в сила.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3, вр.чл.63д, ал.1, предл.2-ро ЗАНН, ответникът има право на разноски. Правото е своевременно упражнено, като преди приключване на устните състезания по делото е поискано присъждането им (чл.81 ГПК, вр.чл.144 АПК). Доказаните разноски са в размер на 650 лева заплатено адвокатско възнаграждение за защита, осъществена от един адвокат.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1-во от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2212/17.06.2025 г., постановено по административнонаказателно дело № 20241110209876/2024 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“, ЕИК[ЕИК] да заплати ЕТ „Н.-Н. К.-С. К.“,

ЕИК[ЕИК] сумата в размер на 650 (шестстотин и петдесет) лева, разноси по делото.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: